

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in

te Tongeren, bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.
De Postrijder verschijnt 's dinsdags, 's donderdags & zaterdags.

Abonnement

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk, 15 centimen.
Aankondigingen, 15 centimen per drukregel.

TONGEREN, DEN 19 AUGUSTUS.

Opening der Jacht.

De minister van binnenlandsche zaken bepaalt de opening der jacht, als volgt :

Voor de provinciën Antwerpen, Brabant, West-Vlaanderen, Oost-Vlaanderen en Limburg, en voor de gedeelten der provinciën Henegauw, Luik en Namen, op den linker-oever van Samber en Maas gelegen, gansch het grondgebied der steden Luik, Hoi en Namen mede begrepen, op 25 augustus aanstaande.

Voor de provincie Luxemburg en de gedeelten der provinciën Henegauw, Luik en Namen, gelegen tusschen de Samber en de Maas, en op den rechter Maas-oever, op 2 september aanstaande.

Nogtans is de jacht met hazewinden en brakken slechts toegelaten te rekenen van 15 september, en de fazantenjacht te beginnen met 1° oktober.

In de plaatsen waar men het wild, door den sneeuw op het spoor kan volgen, is de jacht in de vlakten opgeschorst ; zij blijft open in de bosschen even als op het waterwild, langsheen het zeestrand, in de moerassen en langsheen de stroomen en rivieren.

Elke soort van jacht houdt op toegelaten te zijn na 31 december aanstaande.

Bijafwijking aan de voorgaande schikking, blijft de klopjacht op het groot wild en de konijnenjacht in de bosschen bij middel van klopjachten of staande honden, toegelaten tot op 31 januari 1876 ; de konijnenjacht, bij middel van zakken en fretten is het gansche jaar toegelaten, de jacht op het waterwild, langsheen het zeestrand, in de moerassen en langsheen de stroomen en rivieren blijft open in al de provinciën, tot op 30 april aanstaande, inbegrepen, en de jacht met windhonden zonder vuurwapens, tot op 31 januari in de provincie Antwerpen, tot op 31 maart, in de provinciën West-Vlaanderen, Oost-Vlaanderen en Henegauw, tot op 15 april in de provincie Namen en tot op 30 april in de provincie Luxemburg.

Stads- & provincie nieuws.

M. H.-G. Schoolmeesters, doctor in de rechten en kandidaat-notaris te Maaseyck, is vrederechter benoemd te Mechelen, in vervanging van M. de la Brassinne, ontslaggever.

Op den markt van Tongeren van heden donderdag waren te koop gesteld 182 koeien, 25 kalveren, 18 schapen, 75 vette varkens en 669 magere varkens.

Nos lecteurs apprendront avec plaisir que le portrait de S. E. le Cardinal Dechamps, annoncé précédemment, vient de paraître et se trouve en vente chez tous les libraires et papetiers. Ce beau et magnifique tableau d'un prélat illustre sera, nous l'espérons, l'ornement de toutes les demeures catholiques.

L'indicateur breveté des chemins de fer pour le mois d'août est en vente chez M. COLLÉE, libraire, grand'place, 51, à Tongres. — Prix avec carte : 25 centimes.

BINNENLAND.

Eindelijk toch schijnen de werken van den ijzeren weg van Tienen langs Diest en Tessenderloo naar het kamp van Beverloo te zullen aanvangen ; er zijn alhier werktuigen en materialen ter ontginning aangekomen. Men verzekert dat de ontginningen binnen veertien dagen zullen begonnen worden.

— Wij vernemen dat de beurs van Brussel binnen kort in telegrafische gemeenschap zal gesteld worden met de beurzen van Antwerpen en Parijs.

— Een correspondent der Meuse die thans het Zwart Woud bezoekt, vindt dat de reizigers ongelijk hebben zoo verre te gaan zoeken naar aangename en schilderachtiger zichten dan de Ardennen opleveren. Ook begint men veel in de Ardennen te reizen en het getal bezoekers vermeerderd van jaar tot jaar. Spa heeft zooveel bezoekers als toen de spelen bestonden. Doch een verblijvend verschijnsel. Rochefort en zijne groten krijgen ontelbare bezoekers, en de valleien der Lesse, der Ourthe, der Amblève, worden in dit jaargetijde bezocht door vele families, welke maar iets beklagen, namelijk dat er zoo weinig goede hotels te vinden zijn.

— Zondag heeft te Brussel een stierengevecht naar echt Spaanschen strant, plaats gehad.

Een echt Spaansche *spadillo* en niet minder echte *toreadors* zouden met zeker aantal stieren in het strijdperk treden.

De vergunning is door het Brusselsche gemeentebestuur alleen verleend op voorwaarde, dat geen bloed zou vloeien, met ander woorden, dat tegen den stier niet gebruikt gemaakt mag worden van den degen. Welk een treffende bezorgdheid voor het leven der stieren !

De vereeniging tot bescherming van dieren zal zich niet te beklagen hebben : immers het leven der stieren wordt aan geene gevaren blootgesteld, alleen dat der menschen, den *spadillo* en de *toreadors* !

Maar die zijn zulke meesters in hun schoon vak, zij zijn zoo vlug in hunne bewegingen, dat zij wel aan het gevaar zullen ontsnappen van door eenen woedenden stier op de hoorns genomen te worden. En mocht dit gebeuren, welnu, dan is het een ongelukkig toeval, dat geheel buiten het programma ligt !

Brussel is inderdaad op de hoogte van den tijd : het zal nu weldra zijne stierengevechten en zijn *tir de pigeons* hebben !

— Een voerman bracht eergisteren avond zijn paard op stal in de afspanning *den Engel* te Diest. Gisteren morgen was het dier nergens te vinden, en de voerman dacht, dat het gesloten was. De politie werd verwittigd, en hoeken en kanten werden doorzocht. Eindelijk vond men het paard in den... kelder !

BUITENLAND.

Frankrijk.

Een geestig proces gaat eerlang opgeroepen worden voor de 7^e kamer der rechtbank van Parijs. Het wordt ingespannen door den heer Mansart, bestuurder eener rondreizende dierenjaerde, op het punt zich te St-Cloud te vestigen en zekeren heer Bertod. Deze is een Zwitser, die koopman is in wilde beesten. De heer Mansart beschuldigt dezen hem den 27 juli laatst, te St-Quentin, eenen valschen beer verkocht te hebben. De beer dien de heer Mansart in zijn hok zag en welke hem zeer schoon scheen, was hem 800 fr. betaald geworden. Des anderendaags werd de levering gedaan. Een uur nadien verdween de beer. De heer Mansart beweert dat men hem, in plaats van eenen echten beer eenen man met een huid heeft gezonden, die zich spoedig ontleed en uit de voeten gemaakt heeft, zoodra hij zich alleen bevond. Dit zonderling verhaal schijnt op ernstige bewijzen gestaafd.

Spanje.

CARLISTISCHE TELEGRAMS.

Berichten uit Hendaye, dato 14 augustus, bevatten het volgende :

Officiële berichten uit Seo de Urgel melden dat, nadat Carlisten, eene geavanceerde batterij der Alfonsisten tot zwijgen gebracht hadden, de vijand vijf dagen lang geen teken van leven gaf.

Generaal Saez de Tejada, moet met verscheidene zijner officiers gedood zijn.

In eenen uitval hebben de Carlisten 8 gevangenen gemaakt en 18 geweren met eenige munitien buit genomen.

De vijandelijke batterijen schoten op den toren van Salsona, welke in staat van verdediging gebracht is door generaal Lizzarrag. De verdedigingswerken ondergingen eenige schade.

De verliezen der Carlisten tot 7 augustus, bestonden uit 4 doden, 6 gekwetsten en evenveel gekneusden.

De bisschop van Sro de Urgell moedigt de verdedigers aan.

Generaal Castelos ligt in den omtrek, aan het hoofd van 4 bataillons, terwijl de Carlisten 45 kanons bezitten, waarmede zij het vijandelijke geschut beantwoorden.

Een telegram uit Perpignan, dato 14 augustus zegt, dat de *Roussillon* dien dag in zijne kolommen de volgende tijding mededeelde :

Er zijn 2 groote kisten dynamiet over Perthuis naar Perpignan gezonden voor het leger van generaal Martinez Campos.

De kisten zijn voorzien van ontplofbare wieken die met den inhoud zullen aangewend worden om de forten van Seo de Urgel te doen springen, dewijl het erkend is, dat de vestingen met gewone middelen oninneembaar zijn.

Verder zeggen de berichten dat de inneming van den toren van Salsona, of eenige andere versterking der Carlisten, bepaald mag gelogenstraft worden.

De neerlaag, welke generaal Carrara aan de kolom der 10,000 Alfonsisten deed ondergaan wordt bevestigd. De vijand was uitgebroken om den oogst te verbranden en woningen en kerken te plunderen.

Zwitserland.

Gedurende de eerste week dezer maand zijn de werken aan den St. Gotthardtunnel onverpoosd en zonder eenige stormis voortgezet. Aan de noordzijde is de richtingstunnel 32 en aan de zuidzijde 21 50 meters verlengd. De gemiddelde voortgang per dag is derhalve geweest 7,85 meters.

AANHOUDING.

Een jong priester, die nauwelijks veertien dagen de wijding heeft ontvangen, de eerv. heer Schaffner van Joux-Chope, verbleef in rust bij zijne familie, toen hij, verleden zondag, naar Bonfol werd ontboden, bij eene oude zieke vrouw, welke vroeg om bediend te worden. De priester beantwoordde de uitnodiging, zoodat hij er het recht toe had ; doch de gendarmen van Bern hebben zich belast met de belooning zijner liefdadigheid.

Rond vijf ure 's avonds, toen hij het bed van den zieke verliet, werd hij terstond door twee gendarmen aangehouden. Ondanks zijne bestatigde identiteit, waartrent overigens geen twijfel kon bestaan ; ondanks de bevestiging van den jongen priester dat hij een Zwitser van den Jura en nooit afgezet noch verbannen was, werd hij door de twee gendarmen naar Porrentruy geleid. Toen hij daar, uitgeput van vermoeidheid, was aangekomen, brachten hem zijne twee geleiders onmiddellijk naar de gevangenis.

Op het oogenblik dat de gendarmen met hunnen gevangene door de voorstad St-Germain kwamen bevond zich de Volksvertegenwoordiger M. Spahr, op den dorpel zijner woning en den eerv. heer Schaffner herkenkende, wilde hij hem de hand drukken. De gendarmen stootten hem terug, waar op M. Spahr verontwaardigd uitriep : Welnu, eerv. heer, gij bevindt u op den alouden grond der vrijheid. Leve dus de vrijheid !

De gendarmen zetten met hunnen gevangenen den weg voort ; kort daarop werden zij begroet door geroepen, welke alles behalve vleiend waren. Deze geroepen hadden echter plaats op een tamelijk verren afstand van M. Spahr, die zich wel wachte er eenig deel aan te nemen of ze goed te keuren.

Niettemin boden zich des anderendaags vijf of zes gendarmen, vergezeld van den adjunkt Pape, in de woning van M. Spahr aan, voorzien van een aanhoudingsmandaat. M. Spahr bevond zich niet te huis en daar eene huiszoeking zonder uitslag bleef, zag men de gendarmen geheel den dag voor het huis de wacht houden.

Indien M. Spahr zich aan eene aanhouding heeft onttrokken, is zulks ongetwijfeld omdat hij niet wenscht zonder geldige reden naar de gevangenis gebracht te worden en er een langen tijd te verblijven zonder te worden ondervraagd, zoodat zulks meer gebeurt. Men heeft gezien dat katholieken 21 dagen in de gevangenis verbleven, zonder ondervraagd te worden over een misdrijf dat hun ten laste gelegd werd, en waarvan zij geene kennis hadden. Na verloop der 21 dagen liet men ze, zonder verdere pleegvormen, in vrijheid.

M. Spahr heeft gemeend zich daaraan niet te moeten blootstellen, doch hij is vast besloten zich voor het gerecht aan te bieden, en uitlegging te vragen over de ongelooijlike vervolging, waarvan hij het voorwerp is en die zijne familie in verslagenheid en schrik heeft gedompeld.

Wat den jongen priester betreft, deze bevindt zich sedert zondag avond in de gevangenis en de prefect Frotté, tot wien men zich gewend heeft, ten einde eenig voedsel aan den gevangene te mogen brengen, heeft geantwoord dat hij niet zou toelaten dat men hem iets bezorgde.

Ziedaar de volle en zekere waarheid ; aldus verstaat men te Bern de persoonlijke vrijheid en de vrijheid van godsdienst.

Ysland.

Ysland, leest men in de *Times*, is in bitter lijden en gaat nog erger tijd tegemoet. Na de uitbarsting van den Skaptar Jökul in 1875, die een landstreek grooter dan een Engelsch graafschap met asch en lava bedekte en een vijfde deel der bevolking doodde, of tot den hongerdood doemde, heeft het eiland niet zulk een verschrikkelijk ramp getroffen als dit jaar op den 26 maart.

Wat eene vulkanische uitbarsting op Ysland zeggen wil, kan men bevroeden wanneer men den toestand van dit eiland beschouwt. Ysland is een woestijn, slechts aan de vlakke zeekust omzoomd met een gordel van weiland. Koude en vuur hebben den woestijn doen ontstaan ; deze bestaat uit twee groote deelen ; het plateau van den Vatna Jökul en zijn noordelijker nabuur de Odabarhaum, die zich te zamen over honderden van mijlen uitstreken een onmetelijk laveveld, kaal en zonder water.

Wat niet door het ijs of door de vulkaan ingenomen is, is niets dan een golvende vlakte van zand en keistenen, of naakte grond, zoo met rotsblokken bezaaid, dat een Yslandsche lit er zich nauw overheen kan bewegen. Hier en daar mag men een dwerg berke- of wilgeboom, een enkele varenplant zien, overigens wordt alleen door ravengekras de diepe stilte van dit verlaten land afgebroken.

De Yslanders zijn een gemoedelijk, vrolijk, nijver, dapper ras. Tien eeuwen lang hebben zij geworfeld tegen de natuur. De winter- en lentestormen beleften hun den grond te bebouwen ; hunnen rijkdom bestaat hoofdzakelijk in schapen en koeien, en tot op zekere hoogte in paarden. Bij elke boer of boerderij is een strook grasland ; mislukt de hooioogst, en kan het vee niet in leven gehouden worden, dan lijden de Yslanders honger en elende.

Sedert 1867 gaf de grond blijken van vulkanische werking, doch zonder veel kwaad uit te richten. In het voorjaar concentreerde zich die

werking tot de zoogenaamde wildernissen van Alyvatu. Sporadische uitbarstingen, door schokken van aardbeving en stofwolken vergezeld, hadden hier en daar plaats.

Vroeg in den ochtend van Paaschmaandag hoorde men in het westen luid gerommel, de lucht was zwaar en in het Noorden en Noordwesten geheel zwart. Ongeveer ten 9 ure begon er grijs, slakachtig zand uit de lucht te vallen, en eene donkere kolom naderde meer en meer, de duisternis nam toe, en de slakkenregen werd al dichter en dichter.

Ten 11 ure was men genoodzaakt in de huizen licht te ontsteken en met den middag was het zoo duister dat men buiten geen hand voor oog kon zien. Deze totale duisternis duurde eene uur lang ; al dien tijd zagen de vensterglazen er van binnen uit als spiegels, zij weerkaatsen elk voorwerp waarop het licht viel.

Intusschen vielen de asch en zand in dikke massa neer. De lucht was zoo met electriciteit overladen, dat aan een ijzeren stang naar buiten gehouden eene vlam scheen te ontstaan ; donderslagen rommelden onophoudelijk door de lucht.

Toen ten 4 uren de aschregen opgehouden had en duisternis geweken was, zag men dat de grond bedekt was met eene laag van 1 1/2 tot 8 dum dik, hier en daar met stukken puimsteen tweemaal zoo groot als eene mansvuist. De laatste berichten uit Ysland melden dat ook de noordelijkste van de twee kraters de weiden met lava heeft bedekt, doch de droevigste berichten, komen uit de zuidelijke districten.

Daar liggen de vruchtbaarste dalen van Ysland, Jokudal en Fljotsdalsherad en de zes welvarendste gemeenten die te samen met de aangrenzende weilanden eene oppervlakte van 3000 vierkante mijlen beslaan.

Eenige weinige uren waren voldoende om deze geheele landstreek met eene dikke laag puimsteen en asch te overdekken, alle groen is verdwenen, velden en heuvels zijn even kaal en zijn waarschijnlijk voor eenigen tijd tot onvruchtbaarheid gedoemd.

Oogenblikkelijk beproefde men een deel der grasvelden schoon te maken, opdat althans bij elke boerderij eene enkele koe zoo kunnen leven, maar de stormwind heeft dit werk te niet gedaan, op sommige plaatsen tot driemaal toe, en thans is het te laat ; eenige jaren zullen de beste weiden niets zijn dan aschhoopen waarop geen schaaap een spiertje gras zal kunnen vinden.

Het eerste gevolg van het gebrek aan gras zal zijn, dat men het vee zal moeten doden om tot voedsel te dienen, in den aanstaanden winter zal dus de melk te nauwnood voldoende zijn voor de zwakke kinderen.

Intusschen zal het grootste deel der bevolking leven moeten van gezouten vleesch, en verkeert men dus in hevigen angst dat scheurbuik, de geweldige plaag bij vroegere hongersnooden, dezen winter de bevolking zal teisteren, daar er gebrek is aan de beste anticorbutica, boter, karnemelk en wol.

De *Times* doet daarom een beroep op de menschelijkheid van Engelslands ingezetenen, en hoopt dat het volk, dat twee kostbare schepen uitrustte voor eene ontdekking van nog maar twijfelachtig nut, er niet tegenop zal zien een paar flinke scheepspladingen voedsel voor mensch en dier naar Ysland te zenden.

Politiek overzicht.

De vervolging in Duitschland duurt voort en de verbanning der priesters, paters en nonnen wordt op vasten voet voortgezet. Wat de wereldlijke geestelijkheid aangaat, zij wordt vervolgd, beroofd, tot armoede gebracht, gevangen genomen, des noods verbannen ! Dat noemt men in liberale taal : « vooruitgang der beschaving ! »

De tijding over de inneming van een voortuitstaande werk der verdediging van Seo d'Urgel, de toren van Salsona, wordt niet bevestigd. De correspondenten uit Alfonsistische bron, onthouden zich, op dit wapenfeit terug te keeren, waarvan men nogtans meende, dat zij er zich met veel omstandigheden, ingezien het belang, welke zij er aan gaven, gingen bezig houden.

De tijdingen van Herzegovina strekken heden om ons te doen gelooven, dat Oostenrijk aan den Sultan de toelating zou gegeven hebben zijne legerbenden langs Dalmatie te doen oprukken. Vooralnog meenen wij, dat deze tijding valsch is.

De Bonapartisten hebben gisteren te Parijs den 15 augustus zonder gerucht gevierd.

De *Pays* wenscht den « keizerlijken prins » geluk, en verwacht, dat hij gereed zal zijn op den dag, dat de regering de prooi zal worden der revolutie, opdat Frankrijk voor de derde maal door een Bonaparte worde gereed. Hij zal niet vervolgen die platonische pretendenten, die niets weten te ondernemen om het vaderland te redden. Zoodra de heerschappij der wet wordt verbroken en met voeten getreden, zal hij gereed zijn, en geene ijdele bedrukkingen zullen hem weerhouden. Niemand verlangt dergelijken toestand, maar velen verwachten dien ; en de *Pays* meent de folk te zijn van hen, die zeggen : « houdt u gereed. »